

Consultatienota Noodleveranciersregeling

CONSULTATIENOTA NOODLEVERANCIERSREGELING	1
1. INLEIDING	1
2. NOODLEVERANCIERSREGELING.....	2
2.1. <i>Basisprincipes noodleveranciersregeling</i>	2
2.2. <i>Wanneer de noodleveranciersregeling toepassen?</i>	3
2.3 <i>Voorstel noodleveranciersregeling</i>	4
2.3.1. Voorbereidingsfase, waar er nog geen sprake is van een mogelijk noodlijdende leverancier	4
2.3.2. Onderzoeksfase, periode vóór de noodleveranciersregeling van toepassing is, maar waarin (mogelijk) sprake is van een noodlijdende leverancier en onderzocht wordt of de noodleveranciersregeling gestart moet worden.....	7
2.4.3. Periode waarin de noodleveranciersregeling gestart wordt	11
3 STOPZETTING ACTIVITEITEN TOEGANGSHOUDER.....	15
4. STOPZETTING ACTIVITEITEN EVENWICHTSVERANTWOORDELIJKE/BEVRACHTER	15
5. NOODKLANTREGELING	16
6. VERKLARENDE WOORDENLIJST	17

1. Inleiding

Wanneer een leverancier zijn verplichtingen niet nakomt moeten de gevolgen voor de markt beperkt worden. Dit kan enkel als er een bepaalde regeling voorzien wordt voor deze situatie. De noodleveranciersregeling is een ingrijpende maatregel voor de markt en mag daarom enkel gebruikt worden als een ultiem redmiddel. Deze noodleveranciersregeling zou in principe slechts uitzonderlijk moeten toegepast worden. Dit neemt natuurlijk niet weg dat deze regeling voldoende sluitend moet zijn zodat, wanneer ze toch toegepast moet worden, ze voldoende is voor de marktpartijen om zich op te baseren om de situatie tot een goed einde te brengen.

Op basis van artikel 4.1.22., 2°, van het Energiedecreet kan de Vlaamse regering, na advies van de VREG, openbaredienstverplichtingen opleggen aan de distributienetbeheerders om voor een verzekerde bevoorrading van de afnemers te zorgen in geval de houder van een leveringsvergunning zijn verplichtingen niet nakomt.

In afwachting van een wettelijke regeling heeft de VREG in 2002 besloten om een voorlopige noodleveranciersregeling¹ voor elektriciteit op te zetten, die in 2003 werd uitgebreid naar aardgas².

Deze beslissing is een eerste stap geweest in de richting van een afdoende noodleveranciersregeling. Het was al snel duidelijk dat deze beslissing niet voldoende is en dat er een wettelijke regeling moest opgemaakt worden voor de situaties waarin een noodleveranciersregeling van toepassing is. De VREG

¹ Beslissing van de VREG van 2 augustus 2002 met betrekking tot de procedure die voorlopig dient te worden toegepast indien een leverancier niet langer recht heeft op toegang tot het distributienet voor elektriciteit (BESL-2002-11)

² Beslissing van de VREG van 27 mei 2003 met betrekking tot de noodleverancierregeling die door de VREG zal toegepast worden ingeval een elektriciteits- en/of aardgasleverancier zijn verplichtingen niet meer nakomt (BESL-2003-44)

heeft daarom in 2004 een consultatie opgestart rond een nieuw voorstel van noodleveranciersregeling. Uiteindelijk zijn uit deze consultatie geen concrete acties voortgevloeid.

Uit een benchmark met betrekking tot de leveringsvergunningen die de VREG bij andere Europese lidstaten in 2008 heeft gedaan, bleek dat vooral in Nederland een gedetailleerd uitgewerkte en uitgeteste regeling bestaat. Dit verstrekte opnieuw het besef van de nood aan een uitgebreidere noodleveranciersregeling. Recente gebeurtenissen in binnen- en buitenland hebben deze nood versterkt, omdat ze aantoonde dat de huidige noodleveranciersregeling niet voldoende uitgewerkt is en een te beperkte draagwijdte heeft.

De bedoeling van de VREG is om een voorstel uit te werken dat afgetoetst is met de sector en andere belanghebbenden, en dit voorstel over te maken aan de Vlaamse minister bevoegd voor het energiebeleid waarbij gevraagd zal worden om dit voorstel decretaal en reglementair vast te stellen. In deze consultatie heeft de VREG een voorstel opgemaakt met betrekking tot de basisprincipes en de modaliteiten van de noodleveranciersregeling.

De bedoeling van deze consultatie die voorgelegd wordt aan de verschillende marktspelers (via overmaking van de nota aan de leveranciers en netbeheerders), de beroepssectoren, de andere regulatoren en het grote publiek (via publicatie op de website van de VREG) is om concrete feedback te krijgen van belanghebbenden in de vorm van opmerkingen op het voorstel van de VREG en antwoorden op de vragen die de VREG in deze consultatie stelt. Hierbij wordt niet verwacht dat elke belanghebbende alle vragen beantwoordt, het is voldoende dat de belanghebbende enkel de vragen beantwoordt waarop deze een concreet/relevant antwoord heeft.

Vragen:

- 1.1. Is het voldoende om de huidige regeling (BESL-2003-44) toe te passen en de markt op te dragen om de zaken verder onderling te regelen? Of moet de noodleveranciersregeling wetgevend of reglementair uitgewerkt worden?
- 1.2. Kan de nieuwe noodleveranciersregeling, als deze omgezet is in regelgeving, meteen in werking treden of is er een overgangperiode nodig? Waarom?
- 1.3. Moet de noodleveranciersregeling afgestemd worden tussen de drie gewesten onderling? Zo ja, waarom en welke zaken moeten er afgestemd worden?
- 1.4. Zou u het noodzakelijk vinden om de uiteindelijke noodleveranciersregeling aan een stresstest (nl. het uittesten via een concrete case) te onderwerpen?

2. Noodleveranciersregeling

Het voorstel bevat naast de concrete procedure die doorlopen moet worden ingeval van een situatie waarbij een noodleveranciersregeling van toepassing is, ook de principes die de basis vormen voor de noodleveranciersregeling en het toepassingsgebied van de noodleveranciersregeling.

2.1. *Basisprincipes noodleveranciersregeling*

De VREG stelt volgende principes voorop:

- De noodleveranciersregeling is van toepassing op alle afnemers. In de Elektriciteitsrichtlijn is opgenomen dat de Europese lidstaten een universele dienstverlening moeten garanderen aan alle huishoudelijke afnemers³ en indien de lidstaat dit nodig vindt ook aan kleine ondernemingen. Om

³ Huishoudelijke afnemers moeten bekeken worden in de zin van de Europese richtlijnen, deze definitie is ruimer dan de huidige definitie van huishoudelijke afnemers. Volgens de richtlijnen is een huishoudelijke afnemer: een

deze universele dienstverlening te waarborgen kunnen de lidstaten een noodleverancier aanduiden.⁴ In de Gasrichtlijn wordt gesteld dat de lidstaten een noodleverancier kunnen aanduiden voor op het gassysteem aangesloten afnemers.⁵ De VREG is van oordeel dat alle afnemers zowel voor gas als elektriciteit belang hebben bij een noodleveranciersregeling. Daarom wil zij het toepassingsgebied verruimen tot alle afnemers. De VREG heeft er in haar voorstel van noodleveranciersregeling wel voor gekozen om aan de niet-residentiële klanten de mogelijkheid te bieden om geen gebruik te maken van de noodleveranciersregeling en meteen te kiezen voor een andere leverancier.

- De noodleveranciersregeling is enkel van toepassing op afnemers. Voor injectiepunten en in geval een evenwichtsverantwoordelijke/vervoerder zijn verplichtingen niet nakomt, geldt de noodleveranciersregeling niet. Hiervoor wordt een eerder beperkte aparte regeling uitgewerkt (die verder wordt besproken in deze consultatie).
- Er zal een uitzondering voorzien worden voor het netgebied voor gas in Baarle-Hertog, hierbij zal gesteld worden dat de Nederlandse noodleveranciersregeling toegepast moet worden.

Vragen:

2.1.1. Moet de noodleveranciersregeling gelden voor alle afnemers zoals opgenomen in het voorstel? Zoniet, waarom niet en welke groep(en) van afnemers moeten zeker opgenomen worden in de noodleveranciersregeling?

2.1.2. Moet er een regeling voorzien worden voor injectieklanten en/of klanten waarvan de evenwichtsverantwoordelijke/vervoerder zijn verplichtingen niet nakomt?

2.2. Wanneer de noodleveranciersregeling toepassen?

De noodleveranciersregeling is een ingrijpende maatregel voor de markt, zodat deze regeling dus enkel gebruikt mag worden als een ultiem redmiddel. Daarom is het voorstel van de VREG dat de noodleveranciersregeling moet toegepast worden indien het gaat om een leverancier die levert aan afnemers en enkel in de volgende gevallen:

- Bij intrekking van de leveringsvergunning door de VREG (voor één van de volgende situaties zich voordoet);
- Als de leverancier zijn leveringsactiviteiten stop zet en zelf geen regeling treft voor zijn klanten;
- Bij faillissement van de leverancier;
- Als de toegang tot het net wordt ontzegd aan de leverancier in (een) bepaald(e) netgebied(en) in Vlaanderen.

In het laatste geval is het dus mogelijk dat de noodleveranciersregeling enkel van toepassing is op één netgebied. Echter de ontzegging van toegang in één netgebied is wel voldoende grond om te onderzoeken of er ook in de overige netgebieden problemen zijn met deze leverancier en eventueel op basis van de bevindingen van dit onderzoek verdere acties te ondernemen en uiteindelijk indien nodig ook de noodleveranciersregeling te starten voor de overige netgebieden.

Vragen:

afnemer die elektriciteit koopt voor eigen huishoudelijk gebruik en niet voor commerciële of professionele activiteiten (artikel 2, 10 van de Elektriciteitsrichtlijn en artikel 2, 25 van de Aardgasrichtlijn). In deze richtlijnen is er dus niet de vereiste van domicilie.

⁴ Artikel 3, 3, van de richtlijn 2009/72/EC van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit en tot intrekking van Richtlijn 2003/54/EG

⁵ Artikel 3, 3; van de richtlijn 2009/73/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor aardgas en tot intrekking van Richtlijn 2003/55/EG

- 2.2.1. Zijn er volgens u nog andere situaties denkbaar waarbij de noodleveranciersregeling gestart moet worden? Zo ja, in welke situaties bent u van oordeel dat de noodleveranciers regeling gestart moeten worden. Gelieve ook aan te geven waarom u het nodig acht de noodleveranciersregeling in deze situaties toe te passen.**
- 2.2.2. Moet de ontzegging van de toegang tot het net in een bepaald netgebied automatisch leiden tot de start van de noodleveranciersregeling voor alle netgebieden? Waarom (niet)?**

2.3 Voorstel noodleveranciersregeling

De regeling die hier uitgewerkt bestaat uit 3 verschillende fasen:

- Voorbereidingsfase, nl. de aanduiding noodleveranciers (er is nog geen sprake van een mogelijke noodlijdende leverancier)
- Vooronderzoek: periode waarbij op basis van concrete aanwijzingen moet onderzocht worden of de noodleveranciersregeling gestart moet worden
- Formele start van de noodleveranciersregeling

2.3.1. Voorbereidingsfase, waar er nog geen sprake is van een mogelijk noodlijdende leverancier

Omdat er op korte termijn⁶ veel moet gebeuren bij toepassing van de noodleveranciersregeling, stelt de VREG voor om op voorhand te onderzoeken welke leveranciers willen/kunnen fungeren als noodleverancier. Dit zal gedaan worden op basis van de jaarlijkse opvolging voor leveranciers die een vergunning hebben uitgereikt gekregen door de VREG en het 'onderzoek noodleveranciers' voor de leveranciers uit het buitenland of uit een ander Belgisch gewest⁷ die hebben aangegeven te willen optreden als noodleverancier.

Elk jaar zal via het opvolgingsformulier gevraagd worden aan de door de VREG vergunde leveranciers of zij zich kandidaat wensen te stellen als noodleverancier voor het komende kalenderjaar voor professionele en/of huishoudelijke AMR-afnemers, MMR-afnemers, jaargelezen huishoudelijke en/of jaargelezen professionele afnemers. De buitenlandse leveranciers of leveranciers uit een ander Belgisch gewest die actief zijn in Vlaanderen (op basis van de gegevens uit de toegangsregisters van de distributienetbeheerders) maar niet over een leveringsvergunning van de VREG beschikken, zal de VREG eenmaal per jaar aanschrijven met diezelfde vraag.

Voor de leveranciers die positief antwoorden op deze vraag, zal er onderzocht worden of zij in aanmerking komen (zowel financieel, technisch als op vlak van bijvoorbeeld dienstverlening) om op te treden als noodleverancier. Zo zal de kandidaat-noodleverancier moeten aantonen dat:

- Hij voldoet aan dezelfde voorwaarden als de houders van een leveringsvergunning uitgereikt door de VREG;
- Hij bijkomende productie kan aanwenden of in staat is om bijkomende energie aan te kopen om de hem toegewezen klanten te beleveren;
- Hij in staat is de klanten van de noodlijdende leverancier naar zich te laten switchen en dus de bijbehorende communicatie met de netbeheerder kan uitvoeren;
- Hij de toevloed van telefoons, brieven, fax en e-mails kan opvangen;

⁶ Vanaf het moment dat de noodleveranciersregeling van toepassing is zijn er veel stappen die doorlopen moeten worden. Meer informatie hierover kan u verder in dit document vinden.

⁷ Dit zijn leveranciers die voldoen aan de eisen gesteld door een andere lidstaat van de Europese Unie, de federale overheid of een andere gewestelijke energieregulator in verband met de levering van elektriciteit of aardgas. Deze leverancier hebben volgens het 3^e energiepakket (en de Vlaamse wetgeving in voorbereiding) de mogelijkheid om te leveren in Vlaanderen als zij voldoen aan de voorwaarden om toegang te verkrijgen tot het net

- Hij in staat is de bijkomende klanten te factureren,

Voor de niet door de VREG vergunde leveranciers, die zich kandidaat-noodleverancier gesteld hebben, zal dit onderzoek gedaan worden via het jaarlijks onderzoek noodleveranciers. Voor de door de VREG vergunde leveranciers zal dit onderzoek via de opvolging lopen.

Slechts één noodleverancier aanduiden kan leiden tot een beperking van de concurrentie. Meerdere noodleveranciers aanduiden op basis van de marktaandelen (exclusief het marktaandeel van de distributienetbeheerders) kan dit probleem verhelpen.

Deze marktaandelen moeten telkens apart opgemaakt worden voor AMR-, MMR- en YMR-toegangspunten, en waarbij voor deze verschillende categorieën een opdeling RES en NON-RES moet gebeuren en dit telkens per netbeheerder. De toegangspunten van de noodlijdende leverancier worden dan per netbeheerder toegewezen op basis van olopende EAN-nummers aan de noodleveranciers (alfabetisch) waarbij de verdeling conform de marktaandelen gebeurt.

Dit betekent dat enkel leveranciers⁸ die actief zijn in Vlaanderen aangeduid kunnen worden als noodleverancier.

Niet-actieve leveranciers, ook de door de VREG vergunde niet-actieve leveranciers, kunnen via de procedure van de noodleveranciersregeling niet aangewezen worden als noodleveranciers. Deze niet-actieve leveranciers kunnen zich, net als de actieve leveranciers, natuurlijk wel aanmelden als potentiële overnemer (van het klantenbestand) van de noodlijdende leverancier, zoals beschreven in 2.3.2. Als zij nog geen leveringsvergunning van de VREG hebben en evenmin een leverancier zijn die voldoet aan de eisen gesteld door een andere lidstaat van de Europese Unie, de federale overheid of een andere gewestelijke energieregulator in verband met de levering van elektriciteit of aardgas, kan eventueel versneld een leveringsvergunning aangevraagd en toegekend worden. Het blijft echter nog steeds de bedoeling om bijvoorbeeld bij de overdracht van een klantenbestand aan een andere onderneming, ... de normale procedure met betrekking tot de toekenning van een leveringsvergunning toe te passen. Enkel in noodsituaties kunnen, indien blijkt dat het noodzakelijk is om de leveringsvergunning sneller toe te kennen, deze procedures versneld worden.

Via de jaarlijkse opvolging of onderzoek noodleveranciers hebben de leveranciers de mogelijkheid om te kiezen voor een opt-in voor de noodleveranciersregeling. Zij kunnen dus enkel op voorhand aangeven of ze al dan niet willen meedoen voor een bepaalde categorie (AMR RES, AMR NON-RES, MMR, YMR RES of YMR NON-RES) en niet case by case. Anders bestaat het gevaar dat leveranciers niet kiezen voor opt-in als het klantenbestand van de noodlijdende leverancier niet of minder interessant is (voor zover de leverancier dit al zou kunnen weten). De actieve leveranciers die niet binnen de gestelde deadlines reageren op de vraag of ze al dan niet willen participeren aan de noodleveranciersregeling en niet tijdig de gevraagde informatie overmaken, worden uitgesloten van de noodleveranciersregeling voor het komende kalenderjaar.

De VREG kan er ook voor kiezen om een kandidaat-noodleverancier niet te weerhouden indien de VREG vaststelt, op het moment van de jaarlijkse opvolging/onderzoek noodleveranciers of wanneer de noodleveranciersregeling start, dat die leverancier niet in staat is om het gedeelte van het klantenbestand van de noodlijdende leverancier (op basis van het marktaandeel van de noodleverancier) over te nemen. De VREG zal hierbij gebruik maken van interne vuistregels. Bij de jaarlijkse opvolging of bij het jaarlijks onderzoek noodleveranciers zal de VREG dan in de brief dat deze opvolging/dit onderzoek afrondt, melden of de leverancier in aanmerking komt als noodleverancier.

⁸ Leveranciers die actief zijn in Vlaanderen kunnen dus zowel leveranciers zijn die een leveringsvergunning van de VREG hebben verkregen of leveranciers die voldoen aan de eisen gesteld door een andere lidstaat van de Europese Unie, de federale overheid of een andere gewestelijke energieregulator in verband met de levering van elektriciteit of aardgas.

Vragen:

- 2.3.1. Kan u zich vinden in het feit dat de VREG op voorhand aanduidt welke leveranciers in aanmerking komen als mogelijke noodleverancier?**
- 2.3.2. Aan welke voorwaarden moeten de kandidaat-noodleveranciers voldoen om als noodleverancier op te treden?**
- 2.3.3. Wordt er best één of eerder meerdere noodleveranciers aangeduid? Waarom?**
- 2.3.4. Is de verdeling van de klanten op basis van marktaandeelen haalbaar? Beschouwt u dit als een voldoende objectief criterium?**
- 2.3.5. Moet er bij de verdeling van de klanten over de leveranciers zoals hierboven beschreven, rekening gehouden worden met de geografische beperkingen van de leveranciers die enkel actief zijn in een bepaalde regio of netgebied?**
- 2.3.6. Zou u, als leverancier, gebruik maken van de mogelijkheid tot opt-in? Zo niet, waarom niet?**
- 2.3.7. Rekening houdend met bovenstaande informatie, moet een leverancier zelf toch nog kunnen kiezen voor opt-out op het moment dat de noodleveranciersregeling toepasbaar is?**
- 2.3.8. Op basis van welke criteria moet de VREG als de noodleveranciersregeling van toepassing is beslissen om een leverancier niet als noodleverancier te weerhouden?**

Voordat een leverancier kan beschouwd worden als een mogelijke noodleverancier, moet deze leverancier onder meer aantonen dat hij de overgedragen klanten zal informeren over de overname van het klantenbestand, de nieuwe tarieven en de voorwaarden. In regelgeving zal er moeten opgenomen worden dat de VREG een controle doet van de voorwaarden met betrekking tot de Vlaamse energiewetgeving en dat de voorwaarden steeds in overeenstemming moet zijn met de geldende wetgeving. Tevens moet er in regelgeving opgenomen worden dat het aanduiden van een noodleverancier van rechtswege tot gevolg heeft dat de klanten van de noodlijdende leverancier, die toegewezen zijn aan de noodleverancier, onderworpen zijn aan de voorwaarden en de tarieven van deze leverancier. Ten slotte zullen op voorhand de communicatie en de algemene/bijzondere voorwaarden geldig voor deze nieuw verworven klanten worden getoetst door de VREG (bvb. naar aanleiding van de eerste jaarlijkse opvolging/controle van de kandidaat-noodleveranciers en hierna telkens als er wijzigingen mochten zijn). De kandidaat-noodleveranciers zullen dan ondermeer het ontwerp van de brieven die ze zouden sturen als ze zouden moeten optreden als noodleverancier moeten overmaken aan de VREG.

In de tarieven die gehanteerd worden door de noodleverancier mag er rekening gehouden worden met de redelijke kosten die een noodleverancier moet maken om de betrokken klanten over te nemen. Maar er mag geen sprake zijn van excessieve prijzen. De klanten mogen immers niet gestraft worden door het feit dat hun leverancier stopt met leveren. Bovendien heeft de noodleverancier ook voordelen door de overname van deze klanten: zo zal bijvoorbeeld zijn klantenbestand namelijk uitgebreid worden zonder extra marketinguitgaven.

Vragen:

- 2.3.9 Is de voorafgaandelijke toetsing van de communicatie door de VREG zinvol? Waarom (niet)?**
- 2.3.10 Is de voorafgaandelijke toetsing van de algemene voorwaarden door de VREG zinvol? Waarom (niet)?**
- 2.3.11 In welke mate vindt u dat bepaalde communicatie moet opgelegd worden door de VREG of via regelgeving? Is een verplichting om één gemeenschappelijke communicatie op te maken door alle noodleveranciers beter?**
- 2.3.12 Vindt u dat de VREG zou moeten overgaan tot een controle van de gehanteerde energieprijzen of het opleggen van energieprijzen? Zoniet, gelieve te motiveren waarom niet. Zo ja, gelieve dan een antwoord te geven op volgende subvragen**
- a) De VREG zou kunnen overgaan tot een marginale toetsing van de prijzen, is dit nodig en voldoende?
 - b) Binnen welke termijn kunt u de prijzen die u hanteert als noodleverancier overmaken aan de VREG?
 - c) Wat moet de marginale toetsing inhouden? Zo kan er bijvoorbeeld getoetst worden aan een gemiddelde marktprijs, waarbij rekening gehouden wordt met een mark-up voor de meerkost omwille van de noodzaak van snel optreden door de noodleverancier
 - d) Bent u akkoord dat de VREG een bindende beslissing tot aanpassing van de prijzen kan nemen als blijkt uit de marginale toetsing dat de prijzen die gehanteerd worden door de noodleverancier excessief hoog zijn? Zo niet, waarom niet?
 - e) Moet de VREG een prijs opleggen die geldt voor alle noodleveranciers om te gebruiken voor de facturatie aan de klanten die door de noodleveranciersregeling aan hen zijn toegewezen?
- 2.3.13 Vindt u een wettelijke bepaling die stelt dat de aanduiding van de noodleverancier voor de betrokken klant geldt als een contract voldoende? Zo niet, waarom niet?**

2.3.2. Onderzoeksfase, periode vóór de noodleveranciersregeling van toepassing is, maar waarin (mogelijk) sprake is van een noodlijdende leverancier en onderzocht wordt of de noodleveranciersregeling gestart moet worden

Deze periode gaat in naar aanleiding van een concrete gebeurtenis. De VREG heeft de mogelijke gebeurtenissen in 3 verschillende categorieën opgesplitst: afhankelijk van in welke categorie deze gebeurtenis zich bevindt, moeten bepaalde vervolgstappen ondernomen worden.

1) De leveranciers wenst de (leverings-)activiteiten stop te zetten of de toegang tot het net wordt ontzegd

Aangezien dit een stap is waaruit mogelijk de noodleveranciersregeling volgt, gaat het hier niet om een gewone overdracht van klantenbestand waarbij de leverancier tijdig de stopzetting van zijn activiteiten meldt en zelf voorzieningen treft voor zijn klanten. Wat hieronder beschreven staat en de overige principes van de noodleveranciersregeling zijn enkel van toepassing op noodsituaties.

Als de noodlijdende leverancier aan de VREG meldt dat hij zijn activiteiten wenst stop te zetten, moet er geen verder vooronderzoek gebeuren:

* Indien de noodlijdende leverancier zelf een geschikte overnemer vindt, moet de noodleveranciersregeling niet gestart worden maar moet er natuurlijk wel voldoende gecommuniceerd worden door de noodlijdende leverancier en de potentiële overnemer naar de klanten van de noodlijdende leverancier. De overnemer moet natuurlijk gerechtigd zijn om te mogen leveren in Vlaanderen.

* Indien de noodlijdende leverancier geen overnemer zoekt of vindt, start de noodleveranciersregeling.

Ook als een leverancier de toegang tot het net ontzegt wordt (al dan niet na bemiddeling door de VREG conform artikel 4.1.18, §3 van het Energiedecreet) moet er geen vooronderzoek plaatsvinden. En gelden ook hier de 2 bovenstaande punten.

2) De leverancier wordt failliet verklaard

Ook indien er in een vonnis een faillissement is uitgesproken, moet de VREG geen onderzoek meer doen naar de (financiële) moeilijkheden van deze noodlijdende leverancier. Specifiek voor deze situatie is dat de VREG de curator moet contacteren en onderzoeken of deze bereid is om de contracten gedurende een bepaalde periode verder te zetten. In de volgende stappen zal de curator ook steeds betrokken moeten worden.

3) De VREG ontvangt berichten waaruit blijkt dat een leverancier zich in de problemen bevindt

De VREG is deels afhankelijk van de verschillende marktpartijen voor informatie over een mogelijke noodlijdende leverancier. Het is dus zeer belangrijk dat de informatie van die marktpartijen zo snel mogelijk terecht komt bij de VREG die op basis hiervan een verder onderzoek kan doen. Het lijkt daarom nuttig om op te nemen in regelgeving dat indien de netbeheerders een ingebrekestelling versturen naar de leveranciers wegens niet-betaling grid fee of als niet meer voldaan wordt aan de financiële zekerheden in het toegangsreglement, ze hierbij de VREG steeds een kopie overmaken. Eveneens zou de VREG van Elia bericht moeten krijgen als de onbalansfacturen niet betaald worden, waarbij Elia ook moet melden aan de VREG welke leveranciers beroep doen op deze evenwichtsverantwoordelijke.⁹

Naast de negatieve signalen van de netbeheerders, kan de VREG ook op basis van persberichten, van negatieve berichtgeving door andere partijen (bv andere regulatoren) of op basis van de financiële gegevens van de leverancier zelf (bijvoorbeeld naar aanleiding van het opvolgingsdossier) onderzoeken of er een probleem is.

Vragen:

2.3.14 Zou u, indien u op de hoogte bent van mogelijke problemen met een leverancier, de VREG hiervan spontaan op de hoogte brengen? Waarom niet?

2.3.15 Welke zijn andere negatieve indicaties op basis waarvan de marktpartijen de VREG meteen op de hoogte zouden moeten brengen?

2.3.16 Moeten deze verplichtingen tot het verstrekken van informatie aan de VREG geformaliseerd worden in regelgeving?

De VREG zal op basis van de negatieve berichtgeving mbt een bepaalde leverancier (brieven van netbeheerders, persberichten, negatieve financiële resultaten, ...) controleren of de noodleveranciersregeling formeel moet opgestart worden. Dit betekent dus ook dat de leveranciers of

⁹ De reden hiervoor is dat indien de evenwichtsverantwoordelijke in problemen zit dit ervoor kan zorgen dat ook de leverancier zelf in problemen kan geraken. Bovendien is deze informatie ook nuttig om eventuele acties te ondernemen bij de stopzetting activiteiten evenwichtsverantwoordelijke/bevrachter zoals beschreven onder hoofdstuk 4.

netbeheerders de VREG op de hoogte moeten brengen bij een geground vermoeden van (financiële) moeilijkheden bij een leverancier.

De VREG zal bij verschillende partijen (voornamelijk de netbeheerders, maar ook bij de “noodlijdende” leverancier en eventueel bij collega’s-regulatoren) informatie opvragen waaruit opgemaakt kan worden of het hier echt gaat om een noodlijdende leverancier. In eerste instantie zal de VREG zich steeds richten tot de noodlijdende leverancier zelf en indien nodig hierna bij de andere partijen informatie opvragen. Hierbij moet er wel gelet worden op de snelheid van de actie van de VREG, de antwoorden hierop van alle partijen, maar ook zeker op de correctheid van de gegevens die de VREG verkrijgt. Daarom wordt best een termijn waarbinnen de gegevens verstrekt moeten worden opgenomen in regelgeving of bepaald door de VREG.

Vanaf het moment dat vast staat of het werkelijk gaat om een noodlijdende leverancier, zullen alle marktpartijen, indien er sprake is van een noodlijdende leverancier hiervan formeel via e-mail op de hoogte gebracht worden.

Hierna zullen in alle drie de gevallen volgende stappen doorlopen worden:

- De noodlijdende leverancier en de netbeheerders worden op de hoogte gebracht van het feit dat de noodlijdende leverancier zijn klantenbestand niet meer mag uitbreiden. De netbeheerders laten vanaf dit moment geen leverancierswissels naar de noodlijdende leverancier toe
- Indien er een potentiële overnemer is: de evaluatie van deze kandidaat-overnemer

Daarom wordt informatie opgevraagd bij de noodlijdende leverancier. Voorbeelden van gegevens die opgevraagd moeten worden zijn:

- (1) Aantal toegangspunten;
- (2) Opsplitsing naar verschillende klantgroepen (YMR MMR of AMR, telkens indien van toepassing opgesplitst naar RES en NON-RES¹⁰ (eventueel ook meteen opsplitsen per verbruiksprofiel));
- (3) Aantal toegangspunten opgesplitst per klantgroep en weergegeven per netbeheerder.

Als deze noodlijdende leveranciers deze gegevens niet tijdig bezorgt zal deze informatie moeten verstrekt worden door de distributienetbeheerders.

Hiernaast zal de VREG in een zo kort mogelijke tijdspanne moeten onderzoeken of de potentiële overnemer(s) geschikt (vooral financieel, technisch en organisatorisch) zijn om het klantenbestand over te nemen. Het moet ook mogelijk gemaakt worden voor potentiële overnemers om bepaalde onderdelen van het klantenbestand over te nemen (bvb. enkel RES).

In verband met de mogelijkheid tot leveren door de potentiële overnemer zal de VREG moeten nagaan of de overnemer beschikt over een leveringsvergunning in Vlaanderen of de overnemer een leverancier is die voldoet aan de eisen gesteld door een andere lidstaat van de Europese Unie, de federale overheid of een andere gewestelijke energieregulator in verband met de levering van elektriciteit of aardgas (al dan niet voor een bepaalde categorie van klanten). Is dit niet het geval, dan zal de VREG onderzoeken of een leveringsvergunning afgeleverd kan worden.

Als er een geschikte overnemer gevonden wordt, heeft deze de taak om de klanten van de noodlijdende leverancier te informeren en in geval de voorwaarden (waaronder de prijs) hierdoor veranderen, moet deze overnemer minstens aan de huishoudelijke klanten van de noodlijdende leverancier een opzegmogelijkheid zonder opzegvergoeding aanbieden.

¹⁰ De RES- klanten zitten voornamelijk in het YMR-segment, maar ook in het AMR-segment zitten een aantal huishoudelijke klanten, bijvoorbeeld de klanten die dienen voor de bepaling van de SLPs.

Aangezien het hier gaat om een uitzonderlijke situatie, die zo snel mogelijk opgelost moet worden, zullen de netbeheerders over moeten gaan tot een versnelde of zelfs een retroactieve switch waarbij de potentiële overnemers beschouwd worden als nieuwe leverancier.

Indien tijdens deze periode geen geschikte overnemer gevonden wordt, zal de VREG beslissen dat de noodleveranciersregeling gestart moet worden. Deze beslissing zal gepubliceerd worden op de website samen met informatie¹¹ hierover. Tevens worden de betrokken netbeheerders en de leveranciers die hebben aangegeven noodleverancier te willen zijn via e-mail op de hoogte gebracht van deze beslissing.

Vragen:

2.3.17 Vindt u dat de noodlijdende leverancier (of de curator) de kans moet krijgen om een overnemer te vinden zodat deze de activiteiten verder kan zetten?

2.3.18 Is het wenselijk om wissels naar deze noodlijdende leveranciers automatisch te blokkeren?

2.3.19 Wat is de kortst mogelijke termijn waarin de gegevens over de klanten, per klantengroep en netbeheerders, zoals hierboven beschreven, overgemaakt kunnen worden?

2.3.20 Is een versnelde of retroactieve switch wenselijk/haalbaar in deze situatie?

2.3.21 Is een e-mail voldoende om op de hoogte gesteld te worden dat de noodleveranciersregeling waarbij u betrokken partij bent, gestart wordt? Kan u een e-mailadres ter beschikking stellen waar te allen tijde vanuit gegaan kan worden dat het ontvangen van deze e-mail op dit adres zal leiden tot het meteen ondernemen van de juiste acties?

Als de noodleveranciersregeling nog niet gestart is, zou het verboden moeten zijn voor de netbeheerders om aan de noodlijdende leverancier de toegang tot het net meteen te ontzeggen. Het toegangsreglement zou dan ook in die zin moeten aangepast worden, nu stelt het namelijk nog: *“Faillissement of afwijzing van een verzoek tot gerechtelijk akkoord van één der Partijen stelt van rechtswege een einde aan de Toegang. De op dat ogenblik door de andere Partij verschuldigde bedragen worden onmiddellijk opeisbaar.”*

Indien de VREG zou besluiten om de leveringsvergunning van een actieve leverancier in te trekken, dan zou de VREG de beslissing al kunnen nemen, maar zal zij er op moeten letten dat de beslissing pas ingaat vanaf het moment dat de noodleverancier actief begint te leveren.

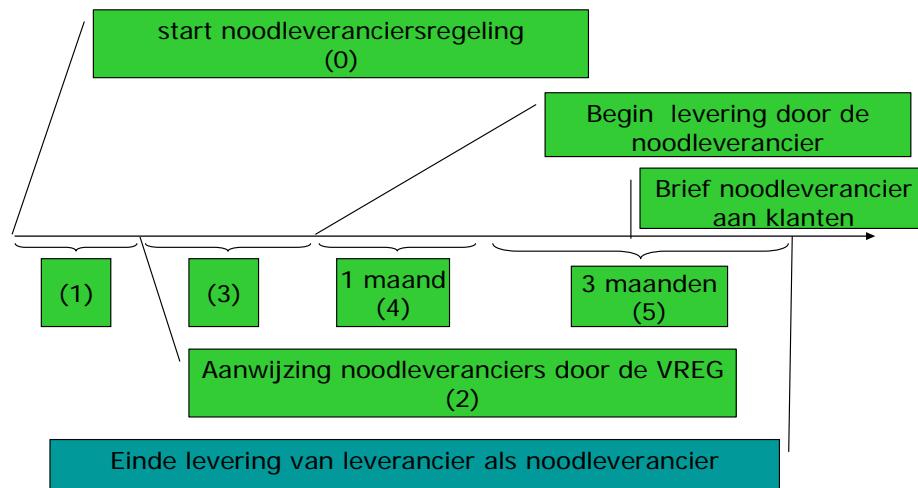
Vragen:

2.3.22 Is een aanpassing van het toegangsreglement wenselijk waarbij een afwijzing van een gerechtelijk akkoord of een faillissement niet van rechtswege een einde aan de toegang stelt maar de start van de levering door de noodleverancier of overnemer naar aanleiding van een faillissement of afwijzing van een gerechtelijk akkoord van de noodlijdende leverancier van rechtswege een einde aan de toegang tot het net stelt?

¹¹ Deze informatie houdt onder meer in dat er toegelicht wordt dat de noodlijdende leverancier niet meer mag leveren en bevat informatie over de noodleveranciersregeling, de rechten van de klanten, wie de mogelijke noodleveranciers kunnen zijn en dat de aanduiding van noodleverancier op betrokken toegangspunt geldt als contract.

2.4.3. Periode waarin de noodleveranciersregeling gestart wordt

Deze periode kan schematisch voorgesteld worden via onderstaande tijdslijn:

(0) Formele aankondiging noodleveranciersregeling door de VREG via een beslissing zoals beschreven in 2.3.2. Deze beslissing wordt genomen als de klanten van de noodlijdende zonder een leverancier (en dus ook elektriciteit en/of gas) dreigt te vallen en er geen geschikte overnemer gevonden is.

(1) Informatieuitwisseling: Onderstaande informatie moet overgemaakt worden om een zicht te hebben op zowel de afnemers van de noodlijdende leverancier als van de potentiële noodleveranciers:

- Over te maken aan de VREG: Informatie kandidaat-noodleveranciers:
 - Door de netbeheerders: Aantal EAN's (desgevallend E en G) in de verschillende segmenten (AMR, MMR, YMR, RES en NON-RES per segment) per kandidaat noodleverancier
 - Door de kandidaat-noodleveranciers zelf:
 - (1) Capaciteit om klanten bij te nemen (zowel financieel, technisch als organisatorisch)
 - (2) Hoe zal communicatie gevoerd worden met klanten
- Over te maken door de noodlijdende leverancier aan de netbeheerders: informatie over klanten noodlijdende leverancier:
 - Naam
 - Adres van levering
 - Facturatieadres
 - Verbruiksprofiel/jaarlijks verbruik
 - EAN-code(s)

Als de noodlijdende leverancier deze data niet binnen **XX** dagen aan de netbeheerder bezorgt, dan zal de netbeheerder zich moeten baseren op zijn eigen gegevens uit het toegangsregister (met het risico dat deze niet correct zijn) en deze ook overmaken aan de VREG.

(2) aanwijzing noodleveranciers door de VREG

Nadat de VREG de noodleverancier(s) heeft aangewezen zal de netbeheerder de klanten van de noodlijdende leverancier pro rata toewijzen en zal de netbeheerder de informatie over de klanten die beleverd zullen worden door de betrokken noodleverancier aan deze noodleverancier ter beschikking stellen (ook master data).

Vragen:

2.3.23 Binnen welke termijn denkt u als leverancier de gegevens (zowel de gegevens met betrekking tot noodleveranciers, als de gegevens met betrekking tot de noodlijdende leverancier) aan de VREG (en de netbeheerders) te kunnen overmaken?

2.3.24 Is de informatie die hierboven moet verschaft worden voldoende om de noodleveranciersregeling te kunnen toepassen?

(3) De VREG voorziet een overgangperiode tussen de aanwijzing en effectieve levering zodat de noodleverancier zijn aankoop kan organiseren, zijn evenwicht kan realiseren (door beroep te doen op zijn eigen ARP/vervoerder of bijvoorbeeld op de ARP/vervoerder van de noodlijdende leverancier) en de switches (massaswitch) gerealiseerd kunnen worden. Dit betekent dat de noodlijdende leverancier in tussentijd verder zal moeten leveren en dat er een switchblokkade moet zijn in de tussentijd met uitzondering van de al vóór de procedure aangevraagd switches (maar nog niet uitgevoerde switches) die tot doel hebben weg te switchen van de noodlijdende leverancier. Hiermee wordt bedoeld dat hoewel er in principe een switchblokkade is, de voor de procedure aangevraagde switches niet geannuleerd mogen worden door de noodleveranciersregeling. Doordat de switchblokkade niet op deze switches van toepassing heeft dit de volgende gevolgen:

- Aangevraagde switch met als switchdatum de periode tot en met start levering noodleverancier: de switch zal gewoon doorgaan op het moment dat de switch gepland is
- Aangevraagde switch met als switchdatum de periode na de start levering door de noodleverancier: De afnemer zal eerst geswitched worden naar de noodleverancier en dan naar de effectieve leverancier waarvoor er een switch hangende is.

Indien de netbeheerder de toegang tot het net voor de noodlijdende leverancier wenst te schorsen zal - indien nodig en in samenspraak met de VREG - de toegang verlengd moeten worden tot er een noodleverancier is aangeduid en deze de levering kan starten.

Indien er echter sprake is van een faillissement en de curator de leveringen niet wil verder zetten, moet een retroactieve switch mogelijk zijn vanaf het moment dat de curator de leveringen heeft gestaakt.

Ook in deze periode moet er door elke noodleverancier gecommuniceerd worden over volgende zaken aan zijn nieuwe klanten:

- situatie uitleggen
- klanten geruststellen dat er verder geleverd zal worden door de noodleverancier
- de voorwaarden en tarieven die op hen van toepassing zijn
- de mogelijkheid om kosteloos over te stappen naar een ander product van deze leverancier of naar een andere leverancier
- dat de klant 4 maanden beleverd zal worden door de noodleverancier en indien hij tegen dan geen andere leverancier heeft gekozen hij aan de voorwaarden en tarieven van de leverancier (als gewone commerciële leverancier) beleverd zal worden.

Ook de VREG zal proactief informatie verstrekken, zonder de taak van de noodleverancier over te nemen. Deze informatie omvat:

- algemene informatie met geruststellende boodschap
- oplijsting van de noodleveranciers.

Als de noodlijdende leverancier beschikt over een grote klantenportfolio, leidt dit mogelijks tot een toevloed van telefoons, e-mails, brieven en faxen bij de noodlijdende leverancier, noodleveranciers, netbeheerders en de VREG waarop zo snel mogelijk moet geantwoord worden.

Vragen:

2.3.25 Is een switchblokkade wenselijk voor toekomstige switches waarbij hangende switches weg van de noodlijdende leverancier wel kunnen doorgaan?

2.3.26 Is het wenselijk de schorsing van de toegang tot het net uit te stellen in afwachting van de start van de levering door de noodleverancier?

2.3.27 In geval dat er een retroactieve wissel toegepast wordt, moet de noodleverancier de onbalanskosten dragen. Moet dit opgenomen worden in de boedel van de noodlijdende leverancier, moet dit aangerekend worden aan de noodleverancier of moet er een regeling komen waarbij deze onbalanskosten niet mogen aangerekend worden?

2.3.28 Welke termijn is er volgens u nodig, wanneer een noodleverancier is aangeduid, om zich te organiseren als noodleverancier?

2.3.29 Moet er een maximumtermijn vooropgesteld worden waarna de noodleverancier de klanten die niet gekozen hebben voor een ander product of leverancier verder belevt aan een regulier product?

2.3.30 Vindt u een levering van 4 maanden door de noodleverancier aan 'noodleveranciersvoorwaarden' een redelijke termijn? Zo niet, wat zou een geschiktere termijn zijn en waarom?

(4) Vanaf deze periode start de noodleveranciersregeling en wordt de leveringsvergunning van de noodlijdende leverancier ingetrokken vanaf 0u00 van de betrokken dag voor elektriciteit en vanaf 6u00 voor gas.

Vanaf deze datum geldt eveneens een switchblokkering van één maand met uitzondering van al vóór de procedure aangevraagde switches weg van de noodlijdende leverancier (zie ook onder periode (3) onder 2.4.3). Tevens betekent dit niet dat er in die periode geen switches zouden mogen aangevraagd worden waarbij de switchdatum voorbij deze ene maand valt.¹² De bedoeling is dat de afnemers die dit wensen meteen na afloop van deze periode beleverd kunnen worden door de leverancier van hun keuze.

¹² Aan de hand van een voorbeeld kan dit verder verduidelijkt wordt. Als de noodleverancier begint te leveren op 1/09 kan een switch:

- niet doorgaan als de switch aangevraagd wordt op 2/09 om te leveren op 23/09 (de switchdatum bevindt zich tijdens de switblokkade).
- doorgaan als de switch aangevraagd wordt op 2/09 met als switchdatum 1/10 (hoewel de switch is aangevraagd tijdens de switchblokkade, bevindt de switchdatum na de switchblokkade)
- doorgaan als de switch is aangevraagd op 1/10 voor levering op 1/11 (beide data bevinden zich na de switchblokkade)

Voor niet-residentiële klanten bestaat er echter de mogelijkheid om binnen de eerste 14 dagen weg te switchen naar de leverancier van hun keuze waarbij de levering door de leverancier van hun keuze retroactief aangevat wordt bij de start van de noodleveranciersregeling.

De beginmeterstand zal voor klanten met berekende verbruiksprofielen geschat worden door de netbeheerder conform de gemeenschappelijke gepubliceerde methodiek van schatting van de netbeheerders. Voor AMR-klanten zal de beginmeterstand de meterstand opgenomen zijn om 0u00 voor elektriciteit en 6u00 voor gas van de dag waarop de noodleverancier de levering gestart is.

Vragen:

2.3.31 Bent u van oordeel dat bovenstaande procedure van de bepaling van de beginmeterstand de meest praktische en correcte is in deze situatie?

2.3.32 Moet de mogelijkheid bestaan voor een afnemer om een andere leverancier te kiezen die hem zal beleveren vanaf de start van de noodleveranciersregeling? Zo ja, kan deze mogelijkheid openstaan voor alle afnemers of beperkt worden tot bepaalde categorieën van afnemers?

(5) De levering als noodleverancier moet beperkt worden tot een bepaalde periode nl. 4 maanden, inclusief 1 maand switchblokkade. In deze periode zijn de getoetste algemene/bijzondere voorwaarden en de prijzen, zoals overgemaakt aan de VREG, van toepassing.

Als deze periode voorbij is, zullen klanten die niet gekozen hebben voor een ander product of een andere leverancier allemaal worden overgeschakeld naar een bepaald bestaand product bij de betrokken noodleverancier. Hiervoor moet de noodleverancier twee maanden voor het einde van de levering een brief sturen naar alle klanten van de noodleverancier waarin hij meedeelt:

- o dat de klanten overgedragen worden naar een ander product op het einde van de termijn
- o het product, de prijs en voorwaarden die toegepast zullen worden
- o dat de klanten nog steeds de mogelijkheid hebben om voor het einde van de termijn¹³ te switchen naar een andere leverancier zonder verbrekingsvergoeding.

Indien de klant niet gereageerd heeft voor het einde van de termijn, wordt hij geacht akkoord te gaan met het nieuwe product, de prijs en voorwaarden. Dit wordt eveneens beschouwd als een nieuw contract dat start op het moment dat de 4 maanden waarin geleverd wordt als noodleverancier beëindigd is.

Vragen:

2.3.33 Indien een klant niet kiest voor een andere leverancier of product, zal hij na een periode van 4 maanden overgeschakeld worden naar een bepaald bestaand product van de betrokken noodleverancier. Is dit mogelijk voor alle klantengroepen? Zo niet, waarom niet? Gelieve dan voor te stellen wat er opgenomen moet worden voor de klantengroepen waarop deze regel niet toegepast kan worden.

¹³ In deze communicatie moet ook verduidelijkt worden aan de klant dat hij rekening moet houden met 3 weken switchtermijn, eventuele behandelingstermijn van het contract door de noodleverancier

3 Stopzetting activiteiten toegangshouder

Op een injectiepunt moet geen leverancier geregistreerd staan, er moet echter wel een toegangshouder op dit punt staan. Deze toegangshouder zorgt dat de producent die op dit punt injecteert vergoed wordt voor de geïnjecteerde elektriciteit op het net.

Indien een toegangshouder zijn activiteiten stop zet, de toegang tot het net wordt ontzegd of failliet verklaard wordt, zal de VREG (in eerste instantie) hiervan niet op de hoogte zijn. De VREG heeft namelijk geen zicht op wie de verschillende toegangshouders zijn.

Bovendien, vanuit de Europese optiek stelt men dat de noodleveranciersregeling *“should only be used as a provision to protect consumers’ interests through ensuring continuity of supply in the event of a supplier default. This would help to safeguard consumer confidence when switching supplier. It is submitted that in such circumstances the general non-discrimination provisions of Article 3 (1) as well as the state aid rules of the Treaty require that the grant of exclusive or special rights be undertaken in a similar manner to the one explained above¹⁴. ”¹⁵*.

Een noodleveranciersregeling uitschrijven voor injectiepunten lijkt dan ook niet wenselijk. Wel moet er een specifieke regeling voor de injectiepunten opgenomen worden in wetgeving (aangezien de noodleveranciersregeling hier niet op van toepassing is) die een versnelde switch van toegangshouder mogelijk moet maken indien een toegangshouder failliet gaat, zijn activiteiten stop zet of de toegang tot het net ontzegd wordt.

Vragen:

- 3.1. **Moet er een regeling met betrekking tot toegangshouders opgenomen worden in wetgeving of moet dit overgelaten worden aan de markt?**
- 3.2. **Moet dit geregeld wordt op regionaal niveau of op een ander niveau? Waarom?**
- 3.3. **Is het voldoende om in wetgeving op te nemen dat in deze situatie een snellere wissel moet mogelijk zijn? Zo niet, wat vindt u dat er nog bepaald moet worden in regelgeving?**

4. Stopzetting activiteiten evenwichtsverantwoordelijke/bevrachter

Ook in deze situatie is een noodleveranciersregeling niet wenselijk. Maar ook hier dringt een regeling in verband met de snellere switchmogelijkheid voor de betrokken leveranciers zich op. Daarom zal er hiervoor ook een regeling opgenomen moeten worden in wetgeving waarbij in geval deze situatie zich voordoet het proces wissel van evenwichtsverantwoordelijke/bevrachter sneller moet kunnen verlopen.

Vragen:

- 4.1. **Moet er een regeling met betrekking tot de evenwichtsverantwoordelijke/bevrachter opgenomen worden in wetgeving of moet dit overgelaten worden aan de markt?**
- 4.2. **Moet dit geregeld wordt op regionaal niveau of op een ander niveau? Waarom?**

¹⁴“the one explained above” verwijst naar de regeling inzake standaardleverancier

¹⁵ A. DOHERTY, “Retail market development and public service objectives” in C. Jones (ed.), *Eu Energy Law Volume 1: The internal energy market, The third liberalisation package*, p. 408.

- 4.3. Is het voldoende om in wetgeving op te nemen dat in deze situatie een sneller wissel moet mogelijk zijn? Zo niet, wat vindt u dat er nog bepaald moet worden in regelgeving?**
- 4.4. Moet de VREG meer controle uitoefenen op de relatie evenwichtsverantwoordelijke/vervoerder en leverancier?**

5. Noodklantregeling

Het afsluiten van een aantal bedrijven (zoals de Seveso-inrichtingen¹⁶) wegens wanbetaling, faillissement, ... kan leiden tot problemen in verband met veiligheid, milieu, De VREG is van oordeel dat aangezien er bepaalde risico's verbonden zijn aan het afsluiten van deze bedrijven, er een regeling moet voorzien worden waardoor deze bedrijven niet meteen afgesloten kunnen worden. In deze regeling zou opgenomen moeten worden dat deze bedrijven gedurende een bepaalde termijn verder beleverd moeten worden.

De regeling die de VREG voorstelt voor deze bedrijven ziet er als volgt uit:

De netbeheerder moet van zodra hij een aansluiting realiseert bij een bedrijf dat beschreven kan worden als een bedrijf dat voldoet aan hetgeen beschreven in bovenstaande alinea , opnemen in zijn toegangsregister dat het gaat om een risicobedrijf¹⁷ (waarbij dus niet zomaar afgesloten kan worden).

Voor de leveranciers geldt dat van zodra een leverancier een risicobedrijf contracteert hij moet op nemen¹⁸ dat het gaat om een bedrijf dat kan genieten van deze "noodklantregeling". De leverancier meldt dit eveneens aan de netbeheerder.

Indien dit bedrijf zijn facturen niet meer betaalt, zich in staat van faillissement bevindt zal de leverancier voor een periode van 3 maanden verder blijven leveren maar dit wel melden aan de VREG waarbij deze als bemiddelaar kan optreden. De VREG kan dan proberen, in samenwerking met andere instanties, zo snel mogelijk een oplossing te vinden waarbij de leverancier gegarandeerd kan worden dat zijn facturen betaald zullen worden en de onbetaalde sommen ook vergoed worden. Deze leverancier zal verder moeten leveren aan dezelfde voorwaarden en prijzen.

Indien er een dienst bestaat die toezicht houdt op het risicobedrijf, dan zal de VREG dit melden aan deze bevoegde dienst. Deze dienst zal er dan voor moeten zorgen dat indien blijkt dat de bemiddeling geen effect heeft, er acties worden ondernomen zodat na afloop van deze termijn van maximum 3 maanden er ondanks de stopzetting van de levering er geen risico's meer bestaan voor veiligheid, milieu, ...

Vragen

- 5.1. Vindt u dat er een regeling moet opgenomen worden in wetgeving indien deze risicobedrijven zijn betalingsverplichtingen niet nakomt?**
- 5.2. In deze regeling wordt het voorbeeld aangehaald van Seveso-inrichtingen. Is het volgens u nodig om deze regeling ook toe te passen op andere afnemers? Zo ja;**

¹⁶ Een Seveso-bedrijf is een bedrijf dat activiteiten ontplooit op het vlak van de behandeling, de productie, het gebruik of de opslag van gevaarlijke stoffen (bijvoorbeeld raffinaderijen, petrochemische vestigingen, chemische fabrieken, aardoliedepots, opslagplaatsen voor explosieve stoffen).

¹⁷ Onder een risicobedrijf zouden bedrijven moeten verstaan worden waarbij de afsluiting van elektriciteit en/of aardgas zou kunnen leiden tot problemen voor de maatschappij inzake veiligheid en milieu.

¹⁸ Dit zou dus aangegeven moeten worden in het contract dat gesloten wordt met het bedrijf.

welke afnemers moet opgenomen worden in deze regeling (bvb. ziekenhuizen, politie- en brandweerdiensten)?

- 5.3. **Moet de leverancier instaan voor de verdere levering aan deze bedrijven gedurende een bepaalde periode?**
- 5.4. **Op wie moeten de kosten verhaald worden die niet gecupereerd worden van de Seveso-inrichting en andere bedrijven op wie deze regeling van toepassing zou zijn (bvb netbeheerders via tarieven, fonds opgericht binnen de Vlaamse overheid voor de Seveso-inrichtingen)?**
- 5.5. **Indien deze regeling er zou komen, zou dit tot gevolg hebben dat u als leverancier ervoor zou kiezen deze risicobedrijven niet meer te contracteren?**

6. Verklarende woordenlijst

Een verklarende woordenlijst wordt in deze consultatienota opgenomen om zo te verduidelijken wat bedoeld wordt met veel gebruikte termen in deze nota.

- Huishoudelijke afnemer: een afnemer die elektriciteit koopt voor eigen huishoudelijk gebruik en niet voor commerciële of professionele activiteiten
- Leverancier uit het buitenland of een ander Belgisch gewest/ een niet door de VREG vergunde leverancier: Dit zijn leveranciers die voldoen aan de eisen gesteld door een andere lidstaat van de Europese Unie, de federale overheid of een andere gewestelijke energieregulator in verband met de levering van elektriciteit of aardgas. Deze leverancier hebben volgens het 3^e energiepakket (en de Vlaamse wetgeving in voorbereiding) de mogelijkheid om te leveren in Vlaanderen als zij voldoen aan de voorwaarden om toegang te verkrijgen tot het net
- Noodlijdende leverancier: De leverancier die zelf zijn activiteiten stopzet, de toegang tot het net ontzegt wordt, zich in staat van faillissement bevindt of waarvan de VREG na onderzoek vaststelt dat deze leverancier noodlijdend is.
- Noodleverancier: de leverancier die aangeduid werd door de VREG om te leveren aan de klanten van de noodlijdende leverancier nadat de VREG de beslissing genomen heeft om de noodleveranciersregeling te starten
- Overnemer: Het bedrijf dat de noodlijdende leverancier overneemt waarbij de bedrijfsactiviteiten verder zullen uitgeoefend worden (dus niet een loutere overdracht van aandelen waarbij het bedrijf dat de aandelen overneemt het moederbedrijf van de noodlijdende leverancier wordt) of het bedrijf dat (een gedeelte) van het klantenbestand overneemt.
- Noodklant: een bedrijf dat zijn energiefacturen niet betaalt of zich in staat van faillissement bevindt en waarbij het stopzetten van de levering leiden tot problemen inzake veiligheid, milieu, ...

CONSULTATIENOTA NOODLEVERANCIERSREGELING	1
1. INLEIDING	1
1.1. Is het voldoende om de huidige regeling (BESL-2003-44) toe te passen en de markt op te dragen om de zaken verder onderling te regelen? Of moet de noodleveranciersregeling wetgevend of reglementair uitgewerkt worden?.....	2
1.2. Kan de nieuwe noodleveranciersregeling, als deze omgezet is in regelgeving, meteen in werking treden of is er een overgangperiode nodig? Waarom?	2
1.3. Moet de noodleveranciersregeling afgestemd worden tussen de drie gewesten onderling? Zo ja, waarom en welke zaken moeten er afgestemd worden?.....	2
1.4. Zou u het noodzakelijk vinden om de uiteindelijke noodleveranciersregeling aan een stresstest (nl. het uittesten via een concrete case) te onderwerpen?	2
2. NOODLEVERANCIERSREGELING.....	2
2.1. <i>Basisprincipes noodleveranciersregeling</i>	2
2.1.1. Moet de noodleveranciersregeling gelden voor alle afnemers zoals opgenomen in het voorstel? Zoniet, waarom niet en welke groep(en) van afnemers moeten zeker opgenomen worden in de noodleveranciersregeling?	3
2.1.2. Moet er een regeling voorzien worden voor injectieklanten en/of klanten waarvan de evenwichtsverantwoordelijke/vervoerder zijn verplichtingen niet nakomt?.....	3
2.2. <i>Wanneer de noodleveranciersregeling toepassen?</i>	3
2.2.1. Zijn er volgens u nog andere situaties denkbaar waarbij de noodleveranciersregeling gestart moet worden? Zo ja, in welke situaties bent u van oordeel dat de noodleveranciers regeling gestart moeten worden. Gelieve ook aan te geven waarom u het nodig acht de noodleveranciersregeling in deze situaties toe te passen.	4
2.2.2. Moet de ontzegging van de toegang tot het net in een bepaald netgebied automatisch leiden tot de start van de noodleveranciersregeling voor alle netgebieden? Waarom (niet)?	4
2.3. <i>Voorstel noodleveranciersregeling</i>	4
2.3.1. Voorbereidingsfase, waar er nog geen sprake is van een mogelijk noodlijdende leverancier	4
2.3.1. Kan u zich vinden in het feit dat de VREG op voorhand aanduidt welke leveranciers in aanmerking komen als mogelijke noodleverancier?.....	6
2.3.2. Aan welke voorwaarden moeten de kandidaat-noodleveranciers voldoen om als noodleverancier op te treden?.....	6
2.3.3. Wordt er best één of eerder meerdere noodleveranciers aangeduid? Waarom?	6
2.3.4. Is de verdeling van de klanten op basis van marktaandeelen haalbaar? Beschouwt u dit als een voldoende objectief criterium?	6
2.3.5. Moet er bij de verdeling van de klanten over de leveranciers zoals hierboven beschreven, rekening gehouden worden met de geografische beperkingen van de leveranciers die enkel actief zijn in een bepaalde regio of netgebied?	6
2.3.6. Zou u, als leverancier, gebruik maken van de mogelijkheid tot opt-in? Zo niet, waarom niet? 6	
2.3.7. Rekening houdend met bovenstaande informatie, moet een leverancier zelf toch nog kunnen kiezen voor opt-out op het moment dat de noodleveranciersregeling toepasbaar is? 6	
2.3.8. Op basis van welke criteria moet de VREG als de noodleveranciersregeling van toepassing is beslissen om een leverancier niet als noodleverancier te weerhouden?	6
2.3.9. Is de voorafgaandelijke toetsing van de communicatie door de VREG zinvol? Waarom (niet)?	7
2.3.10. Is de voorafgaandelijke toetsing van de algemene voorwaarden door de VREG zinvol? Waarom (niet)?	7

- 2.3.11 In welke mate vindt u dat bepaalde communicatie moet opgelegd worden door de VREG of via regelgeving? Is een verplichting om één gemeenschappelijke communicatie op te maken door alle noodleveranciers beter? 7
- 2.3.12 Vindt u dat de VREG zou moeten overgaan tot een controle van de gehanteerde energieprijzen of het opleggen van energieprijzen? Zoniet, gelieve te motiveren waarom niet. Zo ja, gelieve dan een antwoord te geven op volgende subvragen..... 7
- a) De VREG zou kunnen overgaan tot een marginale toetsing van de prijzen, is dit nodig en voldoende? 7
- b) Binnen welke termijn kunt u de prijzen die u hanteert als noodleverancier overmaken aan de VREG? 7
- c) Wat moet de marginale toetsing inhouden? Zo kan er bijvoorbeeld getoetst worden aan een gemiddelde marktprijs, waarbij rekening gehouden wordt met een mark-up voor de meerkost omwille van de noodzaak van snel optreden door de noodleverancier 7
- d) Bent u akkoord dat de VREG een bindende beslissing tot aanpassing van de prijzen kan nemen als blijkt uit de marginale toetsing dat de prijzen die gehanteerd worden door de noodleverancier excessief hoog zijn? Zo niet, waarom niet?..... 7
- e) Moet de VREG een prijs opleggen die geldt voor alle noodleveranciers om te gebruiken voor de facturatie aan de klanten die door de noodleveranciersregeling aan hen zijn toegewezen? 7
- 2.3.13 Vindt u een wettelijke bepaling die stelt dat de aanduiding van de noodleverancier voor de betrokken klant geldt als een contract voldoende? Zo niet, waarom niet? 7
- 2.3.2. Onderzoeksfase, periode vóór de noodleveranciersregeling van toepassing is, maar waarin (mogelijk) sprake is van een noodlijdende leverancier en onderzocht wordt of de noodleveranciersregeling gestart moet worden..... 7
- 2.3.14 Zou u, indien u op de hoogte bent van mogelijke problemen met een leverancier, de VREG hiervan spontaan op de hoogte brengen? Waarom niet?..... 8
- 2.3.15 Welke zijn andere negatieve indicaties op basis waarvan de marktpartijen de VREG meteen op de hoogte zouden moeten brengen? 8
- 2.3.16 Moeten deze verplichtingen tot het verstrekken van informatie aan de VREG geformaliseerd worden in regelgeving? 8
- 2.3.17 Vindt u dat de noodlijdende leverancier (of de curator) de kans moet krijgen om een overnemer te vinden zodat deze de activiteiten verder kan zetten?..... 10
- 2.3.18 Is het wenselijk om wissels naar deze noodlijdende leveranciers automatisch te blokkeren? 10
- 2.3.19 Wat is de kortst mogelijke termijn waarin de gegevens over de klanten, per klantengroep en netbeheerders, zoals hierboven beschreven, overgemaakt kunnen worden? 10
- 2.3.20 Is een versnelde of retroactieve switch wenselijk/haalbaar in deze situatie? 10
- 2.3.21 Is een e-mail voldoende om op de hoogte gesteld te worden dat de noodleveranciersregeling waarbij u betrokken partij bent, gestart wordt? Kan u een e-mailadres ter beschikking stellen waar te allen tijde vanuit gegaan kan worden dat het ontvangen van deze e-mail op dit adres zal leiden tot het meteen ondernemen van de juiste acties? 10
- 2.3.22 Is een aanpassing van het toegangsreglement wenselijk waarbij een afwijzing van een gerechtelijk akkoord of een faillissement niet van rechtswege een einde aan de toegang stelt maar de start van de levering door de noodleverancier of overnemer naar aanleiding van een faillissement of afwijzing van een gerechtelijk akkoord van de noodlijdende leverancier van rechtswege een einde aan de toegang tot het net stelt? 10
- 2.4.3. Periode waarin de noodleveranciersregeling gestart wordt 11
- 2.3.23 Binnen welke termijn denkt u als leverancier de gegevens (zowel de gegevens met betrekking tot noodleveranciers, als de gegevens met betrekking tot de noodlijdende leverancier) aan de VREG (en de netbeheerders) te kunnen overmaken?12
- 2.3.24 Is de informatie die hierboven moet verschaft worden voldoende om de noodleveranciersregeling te kunnen toepassen? 12

2.3.25	Is een switchblokkade wenselijk voor toekomstige switches waarbij hangende switches weg van de noodlijdende leverancier wel kunnen doorgaan?.....	13
2.3.26	Is het wenselijk de schorsing van de toegang tot het net uit te stellen in afwachting van de start van de levering door de noodleverancier?	13
2.3.27	In geval dat er een retroactieve wissel toegepast wordt, moet de noodleverancier de onbalanskosten dragen. Moet dit opgenomen worden in de boedel van de noodlijdende leverancier, moet dit aangerekend worden aan de noodleverancier of moet er een regeling komen waarbij deze onbalanskosten niet mogen aangerekend worden? 13	
2.3.28	Welke termijn is er volgens u nodig, wanneer een noodleverancier is aangeduid, om zich te organiseren als noodleverancier?	13
2.3.29	Moet er een maximumtermijn vooropgesteld worden waarna de noodleverancier de klanten die niet gekozen hebben voor een ander product of leverancier verder belevt aan een regulier product?	13
2.3.30	Vindt u een levering van 4 maanden door de noodleverancier aan 'noodleveranciersvoorwaarden' een redelijke termijn? Zo niet, wat zou een geschiktere termijn zijn en waarom?	13
2.3.31	Bent u van oordeel dat bovenstaande procedure van de bepaling van de beginmeterstand de meest praktische en correcte is in deze situatie?	14
2.3.32	Moet de mogelijkheid bestaan voor een afnemer om een andere leverancier te kiezen die hem zal beleveren vanaf de start van de noodleveranciersregeling? Zo ja, kan deze mogelijkheid openstaan voor alle afnemers of beperkt worden tot bepaalde categorieën van afnemers?	14
2.3.33	Indien een klant niet kiest voor een andere leverancier of product, zal hij na een periode van 4 maanden overgeschakeld worden naar een bepaald bestaand product van de betrokken noodleverancier. Is dit mogelijk voor alle klantengroepen? Zo niet, waarom niet? Gelieve dan voor te stellen wat er opgenomen moet worden voor de klantengroepen waarop deze regel niet toegepast kan worden.	14
3	STOPZETTING ACTIVITEITEN TOEGANGSHOUDER-----	15
3.1.	Moet er een regeling met betrekking tot toegangshouders opgenomen worden in wetgeving of moet dit overgelaten worden aan de markt?	15
3.2.	Moet dit geregeld wordt op regionaal niveau of op een ander niveau? Waarom?	15
3.3.	Is het voldoende om in wetgeving op te nemen dat in deze situatie een snellere wissel moet mogelijk zijn? Zo niet, wat vindt u dat er nog bepaald moet worden in regelgeving?	15
4.	STOPZETTING ACTIVITEITEN EVENWICHTSVERANTWOORDELIJKE/BEVRACHTER -----	15
4.1.	Moet er een regeling met betrekking tot de evenwichtsverantwoordelijke/bevrachter opgenomen worden in wetgeving of moet dit overgelaten worden aan de markt?	15
4.2.	Moet dit geregeld wordt op regionaal niveau of op een ander niveau? Waarom?	15
4.3.	Is het voldoende om in wetgeving op te nemen dat in deze situatie een sneller wissel moet mogelijk zijn? Zo niet, wat vindt u dat er nog bepaald moet worden in regelgeving?	16
4.4.	Moet de VREG meer controle uitoefenen op de relatie evenwichtsverantwoordelijke/vervoerder en leverancier?.....	16
5.	NOODKLANTREGELING -----	16
5.1.	Vindt u dat er een regeling moet opgenomen worden in wetgeving indien deze risicobedrijven zijn betalingsverplichtingen niet nakomt?	16
5.2.	In deze regeling wordt het voorbeeld aangehaald van Seveso-inrichtingen. Is het volgens u nodig om deze regeling ook toe te passen op andere afnemers? Zo ja; welke afnemers moet opgenomen worden in deze regeling (bvb. ziekenhuizen, politie- en brandweerdiensten)?	16

5.3.	Moet de leverancier instaan voor de verdere levering aan deze bedrijven gedurende een bepaalde periode?	17
5.4.	Op wie moeten de kosten verhaald worden die niet gecupereerd worden van de Seveso-inrichting en andere bedrijven op wie deze regeling van toepassing zou zijn (bvb netbeheerders via tarieven, fonds opgericht binnen de Vlaamse overheid voor de Seveso-inrichtingen)?.....	17
5.5.	Indien deze regeling er zou komen, zou dit tot gevolg hebben dat u als leverancier ervoor zou kiezen deze risicobedrijven niet meer te contracteren?	17
6.	VERKLARENDE WOORDENLIJST-----	17